

andet. Vi behøve jo blot at tage et Blad i Haanden og saa gøre op, hvilke umaadelige Summer der hvert Aar øses ud til Militærvæsenet her i Europa, saa maa man virkelig sige, at hvis det var muligt at komme et Stridt frem ad den Vej, som antydes ved det af de 18 Medlemmer stillede Vædringsforslag, er det saa stort et Formaal, at intet kan stilles ved Siden af det. Jeg vil derfor ingenlunde tilraade de ærede Medlemmer at tage det tilbage. Jeg vil lige som den ærede Ordfører stemme for det, og jeg vil være glad ved at se, at der her i det danske Folketing er ikke saa Medlemmer, der ligesom vore nordiske Broderlande ere enige om, at vi ikke bør modsætte os den Tanke eller anset det for noget, der er aldeles umuligt at opnaa. Jeg tror lige saa lidt det er umuligt i Fremtiden at komme frem ad den Vej, som det har været umuligt at komme bort fra den Fortid, hvor Næveretten ogsaa i private Forhold vare de eneste Domstole, der gaves. Jeg haaber, at vi inden altfor længe maa blive saa civiliserede og fornuftige, at vi maa kunne tage imod Kornustarvne fremfor Næveretten ogsaa i Forholdet mellem Nationerne. Derfor takker jeg for saa vidt de ærede Forslagsstillere, at de, efter at vi i Finansudvalget have maattet anse det for praktisk og rigtigt ikke at komme med dette Forslag, ere komne frem med det. Jeg tilraader dem at fastholde det, og jeg skal stemme med dem.

Blem: Jeg beklager den Stilling, som den højtærede Justitsminister har indtaget til dette Forslag. Jeg kan ikke rigtig forstaa de formelle Vanskeligheder, der kunne være i Vejen for at saa det ind paa § 26, for jeg kan oprigtig talt ikke se, hvilken anden Paragraf, det bedre passer ind i. Dersom der var en anden Paragraf, der havde passet bedre, skulle Forslagsstillerne selvfølgelig gerne sat den der: det er jo ikke det, det kommer an paa. Jeg kan heller ikke tænke mig, at der kan være nogen formel Vanskelighed i Vejen derved, at dette kunde opfattes, som om man herigennem vilde trænge til Siden den Repræsentation, som Udenrigsministeriet har i Forhold til vore Nabolande; for naar man har kunnet afholde disse parlamentariske Konferencer hos de tre Stormagter, Frankrig, England og Italien for nu at gaa til det lille Land Svejs, som i saa mange Aar har kunnet glæde sig ved sin Nationalitet og Fredstilstand, og man saa ser hen til, at vort Naboland, Norge, godt kunde vedtage 3,000 Kr. til Rejseunderstøttelser til „af Stortinget valgte Repræsentanter til Fredskongressen i Rom“ og det under Ministeriet Stang, hvor Statsministeren selv var med til denne Be-

villing og ingen Betænelighed havde ved den, har det undret mig ikke saa lidt, hvorledes man her stiller sig til denne Sag. Det samme gælder med Hensyn til, hvorledes man f. Eks. giver Pengene ud til militære Udgifter, som vi gøre. Tager man Statsrevisionens Betænkning for 1889—90 og ser, hvad der er givet ud til Officerers Rejser i Udlandet for at gøre sig bekendt med de forskellige Vaabenarter og alle mulige Sager, som angaa Militærvæsenet, vil det ses, at der har været 20 Officerer paa Rejse, og deres Rejseudgifter have beløbet sig til 15,990 Kr., og endvidere har der været 12 Marineofficerer, hvis Rejser have kostet 16,599 Kr., altsaa i alt 32 Officerer med en Udgift af 32,589 Kr. eller lidt over 1,000 Kr. til hver. Men naar vi have kunnet give over 32,000 Kr. ud til disse 32 Officerers Rejser for at gøre sig bekendte med de forskellige Vaabenarter, eller om man har opfundet et eller andet Gæver, der er endnu bedre end dem, vi have, en Granat, et Sprengstof, en Kanon, som var endnu bedre til at bruges i Krig, til at ødelægge Mennesker med, saa forekommer det mig, at man kunde anvende 9—10 pCt. mod det Beløb, for at Rigsdagens Udvalgte kunde vælge nogle Mænd, som rejste ned til den parlamentariske Konference med det samme Formaal for Dje at se at undgaa Krig i Fremtiden. Naar der, da de samlede sidste Gang i Rom, var mødt Rigsdagsmænd fra 16 forskellige Lande som Repræsentanter, mener jeg ogsaa, Danmark kan være bekendt at gøre det. Naar man erindrer, hvorledes vor Stat giver Tilskud, f. Eks. de 250,000 Kr., vi i Gaar bevilgede i Anledning af Udstillingen i Chicago, for at vor Industri kunde blive vist frem der, hvor de forskellige Lande kappes om at fremvise det bedste, de have paa Industriens Omraade, ogsaa for, som det er blevet nævnt, at vort Flag maatte vaje der, da vi have saa mange Landsmænd derovre — naar vi have kunnet gøre det i Anledning af denne Udstilling, saa forekommer det mig, at man ogsaa nok kunde give disse 3,000 Kr. i Anledning af den parlamentariske Konference, som skal holdes nede i Bern. Og dersom man skal se hen til, hvordan vi give Statsstilskud, f. Eks. til Foreninger — det er jo en uendelig Række af Foreninger, man saaledes giver til: Totalafholdsforeninger, Landmandsforeninger, Threforeninger, Hingsteforeninger, Viavlsforeninger, Fiskeri- og Husflidsforeninger, og saaledes kunde man blive ved at regne op — saa vil jeg dog spørge, gives der da noget ædlere og bedre Formaal end dette: Fred paa Jorden og Menneskeslagteriets Afstæffelse? Jeg tender